

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoCsp/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119460724
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:6119460724.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Kataríny Arnouldovej a JUDr. Ľubice Bundzelovej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocnencom Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX/XX, E. C., o zaplatenie 4.189,77 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 28. januára 2022, č.k. 14Csp/79/2020-199, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd p r i p ú š ť a zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že namiesto doterajšieho žalobcu 365.bank, a.s., Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, vstupuje do konania spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803.

II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 950,77 eur s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 512,89 eur od 21.11.2019 do zaplatenia.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov tohto konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 905 eur (výrok I.). Žalovanému určil povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.334,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.239,- eur od 21.11.2019 do 20.12.2019, vo výške 5% ročne zo sumy 3.189,- eur od 21.12.2019 do 20.01.2020, vo výške 5% ročne zo sumy 3.139,- eur od 21.01.2020 do 20.03.2020, vo výške 5% ročne zo sumy 3.089,- eur od 21.03.2020 do 20.04.2020, vo výške 5% ročne zo sumy 3.039,- eur od 21.04.2020 do 21.05.2020, vo výške 5% ročne zo sumy 2.989,- eur od 22.05.2020 do 20.07.2020, vo výške 5% ročne zo sumy 2.939,- eur od 21.07.2020 do 21.08.2020, vo výške 5% ročne zo sumy 2.889,- eur od 22.08.2020 do 20.10.2020, vo výške 5% ročne zo sumy 2.839,- eur od 21.10.2020 do 23.11.2020, vo výške 5% ročne zo sumy 2.789,- eur od 24.11.2020 do 21.12.2020, vo výške 5% ročne zo sumy 2.739,- eur od 22.12.2020 do 20.01.2021, vo výške 5% ročne zo sumy 2.689,- eur od 21.01.2021 do 22.02.2021, vo výške 5% ročne zo sumy 2.639,- eur od 23.02.2021 do 22.03.2021, vo výške 5% ročne zo sumy 2.589,- eur od 23.03.2021 do 19.04.2021, vo výške 5% ročne zo sumy 2.539,- eur od 20.04.2021 do 20.05.2021, vo výške 5% ročne zo sumy 2.489,- eur od 21.05.2021 do 21.06.2021, vo výške 5% ročne zo sumy 2.439,- eur od 22.06.2021 do 20.07.2021, vo výške 5% ročne zo sumy 2.389,- eur od 21.07.2021 do 20.09.2021, vo výške 5% ročne zo sumy 2.334,- eur od 21.09.2021 až do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok III.) a rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 54,62% (výrok IV.). Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že žalobca uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom dňa 04.08.2017 zmluvu č. 1710314569, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných

prostriedkov žalovanému vo výške 4.500,- eur. Žalovaný neplatil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť zo zmluvy, preto žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 27.12.2018. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalovaný čiastočne plnil, ktoré plnenia žalobca započítal prednostne na nesplatenú istinu úveru. Žalovaná suma predstavuje istinu úveru 3.751,89 eur, 249,58 eur úroky do vyhlásenia predčasnej splatnosti, 9 eur nesplatené poplatky, 179,30 eur vyčíslené úroky z omeškania. Okresný súd Banská Bystrica vydal v prejednávanej veci platobný rozkaz, ktorým určil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.189,77 eur s príslušenstvom, avšak tento sa nepodarilo žalovanému doručiť, preto došlo k zrušeniu platobného rozkazu a žalobca navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde. Žalobca poukázal na procesnú pasivitu žalovaného. Uviedol, že zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom. Podaním z 27.01.2022 žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 905,- eur späť z dôvodu čiastočného splnenia dlhu žalovaným. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa žalovaný nedostavil. Žalovaný na predmetný úver zaplatil celkovo 2.166,- eur. Súd preskúmal zmluvu o spotrebiteľskom úvere z ktorej zistil, že žalovanému bol poskytnutý úver v sume 4.500,- eur, ktorý sa zaviazal splácať v 96 mesačných splátkach po 81,20 eur, s úrokovou sadzbou 14,90 %, RPMN 16%, s celkovou sumou, ktorú musí dlžník splatiť 7.794,97 eur a konečnou splatnosťou dňom 25.08.2025. Z výpisu z registra klientských informácií vyplýva, že žalovaný nemal v čase uzavretia zmluvy iné záväzky zo spotrebiteľských úverov, bol poberateľom starobného dôchodku vo výške 267,- eur. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 52, § 53, § 517 Občianskeho zákonníka, podľa § 1 ods. 2, podľa § 7 ods. 1, podľa § 9 ods. 2, podľa § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Po vyhodnotení výsledkov dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je sčasti dôvodná. Žalobca tvrdil, že má voči žalovanému pohľadávku z titulu nesplateného úveru. Toto tvrdenie žalovaný nerozporoval. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 4.500,- eur. Žalovaný zaplatil na úver celkovo sumu 2.166,- eur. Veriteľ mal v súlade s § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver na základe relevantných a aktuálnych informácií. Zo samotnej zmluvy o úvere ani z ostatného obsahu spisu nevyplýva, že by žalobca pred vstupom do zmluvného vzťahu preveroval s odbornou starostlivosťou bonitu žalovaného. V zmluve nie sú uvedené mesačné náklady žalovaného. Tento mal v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy príjem zo starobného dôchodku 267,- eur mesačne. Keďže však neboli zisťované jeho výdavky, nie je možné určiť jeho bonitu. Zisťovanie nákladov spotrebiteľa je obzvlášť dôležité práve pri nízkom príjme blížiacom sa hranici životného minima. Bonita musí byť skúmaná cez zisťovanie príjmov a výdavkov dlžníka, ako aj jeho lustráciou cez príslušné databázy. Postup žalobcu v danej veci nezodpovedal odbornej starostlivosti, preto je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný čerpal úver vo výške 4.500,- eur, splátkami žalobcovi zaplatil časť dlhu v sume 2.166,- eur. Keďže žalovaný prestal dlh splácať, žalobca po predchádzajúcej výzve úver zosplatal ku dňu 27.12.2018. Súd teda zaviazal žalovaného na zaplatenie nesplatenej časti dlžnej istiny úveru vo výške 2.334,- eur (4.500,- eur suma úveru mínus 2.166 eur). Žalovaný sa dostal do omeškania, keď výška základnej úrokovej sadzby k uvedenému dňu bola 0%. Žalobca tak má nárok na úrok z omeškania 5%, ktorý mu súd priznal z dlžnej sumy. Vo zvyšku, teda v časti, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy prevyšujúcej istinu úveru čerpaného žalovaným súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, keďže žalobca bol v konaní úspešný 77,30% uplatneného nároku, súd mu priznal náhradu trov konania vo výške 54,62% voči žalovanému.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podal odvolanie žalobca a to v časti výrokov III. a závislého výroku IV. Dôvodil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v týchto výrokoch vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súd čiastočne zamietol žalobu, pretože sa mylne domnieva, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalobca pred súdom prvej inštancie podrobne prezentoval akým spôsobom preskúmal bonitu žalovaného, čo podložil predloženými dôkaznými prostriedkami. Opätovne uvádza postup svojich jednotlivých úkonov pri skúmaní bonity. Deklarovaný druh a výšku dôchodku žiadateľa banka overila z externého nezávislého zdroja, akceptovala dôchodok vo výške 282,- eur. V rámci posudzovania mala banka k dispozícii kompletné informácie o úverových záväzkoch klienta (výdavky) zo spoločného úverového registra informácií. Podľa dát z EOS KSI nemal žiadateľ v čase posudzovania žiadosti evidované žiadne spisy. Žiadateľ si uvádzal rodinný stav slobodný a žiadne vyživované deti. Finančná analýza platná v tom čase bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 4.500,- eur na 8 rokov s mesačnou splátkou 81,20 eur. Žalobca trvá na tom, že riadne posúdil bonitu žalovaného a jeho reálnu schopnosť uhradiť svoje záväzky, pričom po celý čas postupoval s odbornou starostlivosťou. Navyše uvedené skutočnosti neboli v konaní sporné, keďže ich žalovaný účinne nepoprel. Osobitne uviedol, že zákonodarca v § 7 ods. 1 použitím podmieňovacej spleti „alebo“ dal dodávateľovi na výber akým spôsobom overí schopnosť splácať úver. Žalobca túto schopnosť overil za

použitia údajov z príslušných databáz a registrov. Žalobca sa voči žalovanému správal pri skúmaní jeho bonity štandardne ako voči iným klientom, keď finančnú situáciu dlžníka preverovala prostredníctvom úverového registra SRBI, sociálnej poisťovne, tiež prostredníctvom všeobecne známej spoločnosti EOS KSI, ktorá zabezpečuje vymáhanie pohľadávok aj pre iné banky a je najväčším skupovateľom spotrebiteľských úverov v SR. Príjem žalovaného bol podľa interného bankového systému dostačujúci na poskytnutie úveru vzhľadom na výšku splátky úveru, vrátane dostatočnej rezervy peňažných prostriedkov aj na ďalšie životné náklady. Poukázal na aktuálnu rozhodovaciu prax odvolacích súdov SR a to uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 41Co/14/2018, sp.zn. 41Co/10/2019. Z uvedeného vyplýva, že neobstojí argument prvoinštančného súdu, podľa ktorého by mala byť zmluva bezúročná a bez poplatkov. Právny záver súdu nezohľadňuje, že protiprávny stav vyvolal žalovaný svojím nezodpovedným správaním. Upriamili tiež pozornosť na aktuálne odlišné stanovisko JUDr. Ľalíka, bývalého podpredsedu Ústavného súdu SR k nálezu ÚS SR zo dňa 24.10.2013 sp.zn. I. ÚS 547/2012, ktoré je z ich pohľadu výrazným mementom poukazujúcim na absolútne neadekvátnu ochranu spotrebiteľov zo strany všeobecných súdov. Poukázal tiež na odlišné stanovisko JUDr. Rudolfa Tkáčika k uzneseniu sp.zn. III. ÚS 572/2017. Právne závery súdu prvej inštancie v danej veci považuje žalobca za zjavne arbitrárne v dôsledku čoho neudržateľne zasahujú do jeho základného práva na súdnu ochranu, práva na spravodlivý proces a práva vlastníť majetok. Ochrana spotrebiteľov je nutné interpretovať triezvo, neutrálne, ako akékoľvek iné právne inštitúty. Navrhol v napadnutých výrokoch rozsudok zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť a priznať žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti, preskúmal napadnutý rozsudok bez nariadenia odvolacieho pojednávania, v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie nie je vecne správny.

4. V priebehu odvolacieho konania podaním zo dňa 30. mája 2022 žalobca 365.bank, a.s., Bratislava navrhol pripustenie zmeny subjektu na strane žalobcu podľa § 80 ods. 1 CSP keď uviedol, že zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1/2022 zo dňa 26.04.2022 žalobca postúpil pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere spolu so všetkými právami a ňou spojenými na postupníka EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803. Keďže po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod práv o ktorých sa koná, žalobca navrhol podľa § 80 ods. 1 CSP, aby do konania na jeho miesto vstúpila spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.

5. Podľa § 80 ods. 1 CSP, ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené, alebo na koho prešli.

6. Keďže žalobcom v danom spore je bankový subjekt 365.bank, a.s., (do 02.07.2021 podnikajúci pod obchodným menom Poštová banka, a.s.) bolo potrebné posúdiť, či pri postúpení pohľadávky boli splnené podmienky v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, v zmysle ktorého, ak je napriek písomnej výzve banky, alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe a to aj osobe, ktorá nie je bankou, aj bez súhlasu klienta. Keďže možno postúpiť splatnú pohľadávku, bolo tiež potrebné posúdiť či došlo k zosplatneniu pohľadávky v súlade s § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ, v zmysle ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V danom prípade Poštová banka, a.s., listom zo dňa 26.11.2018 upozornila žalovaného, že podstatným spôsobom porušil ustanovenia zmluvy o úvere, preto ho upozorňujú, že ku dňu 26.11.2018 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 351,80 eur pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 324,80 eur, poplatkov vo výške 27 eur. Vyzvali zároveň žalovaného na zaplatenie uvedenej sumy v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy s tým, že v prípade, ak nedôjde k úhrade, banka je oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatným. Následne, keďže nedošlo k úhrade žiadnej sumy, listom zo dňa 27.12.2018 Poštová banka, a.s., oznámila žalovanému, že úverová pohľadávka sa k 27.12.2018 stala predčasne splatnou a to vo výške 4.511,67 eur. Žalovaného vyzvali dlžnú sumu uhradiť v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Následne výzvou zo dňa 28. novembra 2019 bol žalovaný opätovne vyzvaný na úhradu pohľadávky vo výške 4.511,67

eur, keď banka v liste uviedla, že keďže žalovaný nesplnil svoj záväzok riadne a včas, banka pristúpila k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a v prípade, ak uvedená pohľadávka nebude uhradená, pristúpiť k súdnemu konaniu. Dňa 26.04.2022 zmluvou o postúpení pohľadávok 365.bank, a.s., (do 02.07.2021 podnikajúca pod obchodným menom Poštová banka, a.s.) postúpila predmetnú pohľadávku na postupníka EOS KSI Slovensko, s.r.o. a zároveň požiadala o pripustenie zmeny subjektu na strane žalobcu. Odvolací súd mal za to, že boli splnené všetky zákonné podmienky jednak k zosplateniu pohľadávky a aj k postúpeniu bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, preto pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu, keď namiesto pôvodného žalobcu 365.bank, a.s., vstúpila do konania spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o..

7. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že sa jedná o spotrebiteľský úver, ktorý súd prvej inštancie posúdil ako bezúročný a bez poplatkov z dôvodu nedodržania postupu žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu v súlade s § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., v zmysle ktorého veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere, alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa spotrebiteľský úver poskytuje, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

8. Odvolací súd sa so záverom súdu prvej inštancie nestotožnil. Dospel k opačnému záveru a to, že žalobca pri uzatváraní zmluvy postupoval s odbornou starostlivosťou. Predtým, ako došlo k uzavretiu zmluvy, skúmal bonitu žalovaného, zistil deklarovaný druh a výšku dôchodku žalovaného vo výške 282,- eur. V rámci posudzovania žalobca mal k dispozícii kompletné informácie o úverových záväzkoch žalovaného zo spoločného úverového registra informácií. Podľa dát z EOS KSI nemal žalovaný v čase posudzovania žiadosti evidované žiadne spisy. Sám v žiadosti o úver žalovaný uviedol, že je slobodný, nemá žiadne vyživovacie povinnosti. Finančná analýza v tom čase bola pre žalobcu vyhovujúca na poskytnutie úveru vo výške 4.500,- eur na 8 rokov, s mesačnou splátkou 81,20 eur. Odvolací súd takto posúdenú bonitu žalovaného považoval za dostatočnú, odôvodňujúcu reálnu schopnosť žalovaného uhradiť svoje záväzky. Žalobca preukázal aké úkony uskutočnil pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalovaným. Aj spotrebiteľovi vyplývajú z ustanovenia § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. povinnosti, a to poskytnúť veriteľovi úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti splácať úver.

9. Odvolací súd má za to, že v zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je hrubým porušením povinnosti veriteľa jeho nečinnosť spočívajúca v nezisťovaní údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra. Žalobca v danom prípade zistil údaje o príjmoch žalovaného, jeho rodinnom stave, tiež zistil údaje z príslušnej databázy o existujúcich úveroch žalovaného a tieto následne vyhodnotil. Takže má za to, že v danom prípade nebola naplnená hypotéza právnej normy, ktorá by zakladala hrubé porušenie povinnosti veriteľa overiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, alebo nekonanie veriteľa s odbornou starostlivosťou. Predmetný spotrebiteľský úver tak nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

10. Žalovaný požadoval predmetnou žalobou zaplatenie sumy 4.189,77 eur s úrokom z omeškania. V časti 905,- eur bolo konanie zastavené a suma 2.334,- eur spolu s úrokom z omeškania bola priznaná rozsudkom súdu prvej inštancie, takže žalovaný má nárok na zaplatenie aj zvyšnej sumy vo výške 950,77 eur spolu s úrokom z omeškania.

11. Odvolací súd vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam v súlade s § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. zmenil tak, že určil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 950,77 eur s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 512,89 eur (rozdiel medzi sumami, z ktorých požadoval úrok z omeškania a sumami, z ktorých bol úrok z omeškania už priznaný) od 21.11.2019 do zaplatenia.

12. O nároku na náhradu trov tohto (prvoinštančného i odvolacieho) konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu v celom rozsahu.

13. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).
V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).